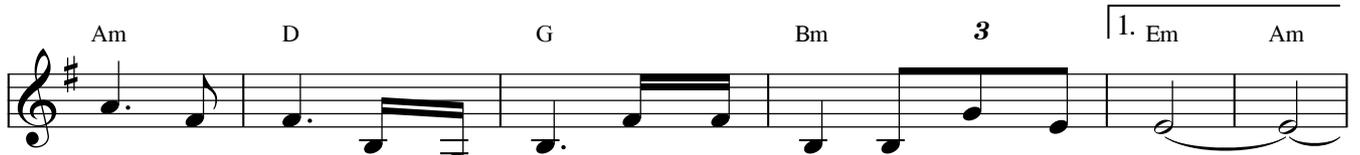

Như Cánh Vạc Bay

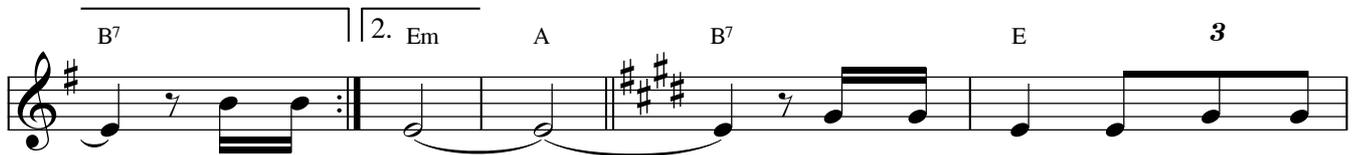
Trịnh Công Sơn

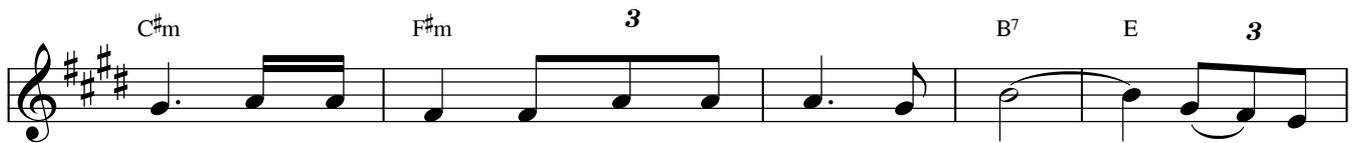
Nắng có hồng bằng đôi môi em. Mưa có buồn bằng đôi mắt
mừng vì tóc em bay. Cho mây hờn ngủ quên trên

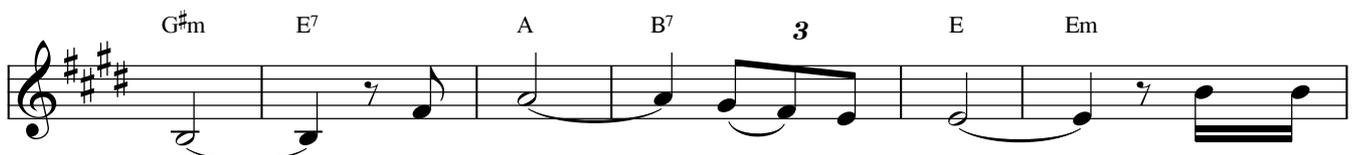
em. Tóc em từng sợi nhỏ rớt xuống đời làm sóng lênh đênh.
vai. Vai em gầy guộc nhỏ như cánh vạc về chốn xa ...

Gió sẽ ... xôi. Nắng có buồn hờn ghen môi

em. Mưa có còn buồn trong mắt trong. Từ lúc đưa em

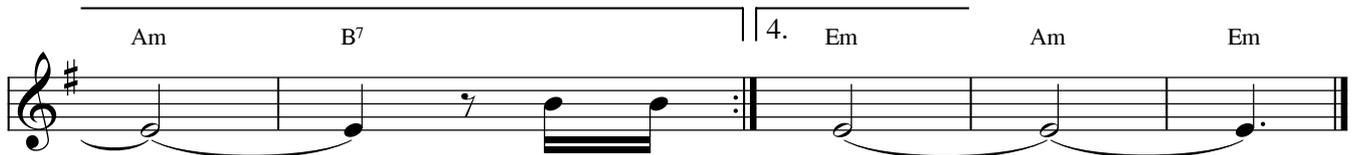
về là biết xa nghìn trùng. Suối đón

từng bàn chân em qua. Lá hát từ bàn tay thơm tho. Lá
về ngày vui không em. Nơi em về trời xanh không em. Ta

khô vì đợi chờ cũng như đời người mãi âm u.
nghe nghìn giọt lệ rớt xuống thành hồ nước long ...

Nơi em ... lạnh.